

Apie ką mes čia?

Apie monstrus, vaikus, ateivius ir kaip džiaugsmas, o ne pergalės siekis galų gale nugalė... **Oi**, juk viską gali perskaičiuoti knygos anotacijoje!

Geriau pradėsime nuo to, kad monstrai – tiek maži, tiek dideli, tiek vidutinio amžiaus ar vidutinio ūgio – lanko mokdaržę. Ten šis tas yra mokykliško, kai kas darželiško, o pabaigęs tokią įstaigą monstras gauna diplomą ir paskui gali užsiimti tuo, kas jam arčiausiai monstriškos širdies!

O štai su vaikais yra kiek kitaip – dažniausiai jie lanko darželį, paskui pėdina į mokyklą. Joje vaikai sutinka kitus vaikus, mokytojus ir mokytojas, direktorių arba direktorę... Ir jokiais būdais nesutinka jokių monstrų.

Išskyrus mūsų istoriją, nes užsukęs į šią mokyklą gali pamatyti tiek monstrų, tiek vaikų! Kadangi visos mokdaržės

jau užpildytos, o naujos dar tik statomos, monstrams nelieka nieko kito, kaip tik mokytis vaikų mokykloje.

Monstrai čia mokosi lygiai tų pačių dalykų, su kuriais leidi laiką sėdėdamas ir savo klasės suole. Tiesa, prie visko prisideda ir šiokių tokių monstriškų dalykėlių, pavyzdžiui, **RIAUMAVIMO** pamokos. Ne, tikrai nesuklydome, nes riaumojimą sujungus su dainavimu išeina būtent tai! Monstrai moka daugybę savo liaudies dainų (žinomiausios –

**AUGO GIRIOJ MONSTRELIS;
TU, MONSTRELI, LELIUMOJ;
VIJO LIZDĄ MONSTRELA.**

Bet jas ne dainuoja, o išriaumoja.

Per **RAGŲ PAŽINIMO** pamokas jaunieji monstrai mokosi atskirti raguotus gyvūnus nuo raguotų monstrų, kad netyčia kokios karvės, briedžio ar vienaragio nepalaikytų savo

giminių ir neatsivestų į mokyklos suolą ar giminės šventę.

ŽMOGOLOGIJOS pamokos reikalingos, kad monstrai geriau suprastų mus, žmones: kodėl mes turime tik po dvi rankas ir po dvi kojas, kodėl neriaumojame, kodėl kailis mums auga tik ant galvos ir kodėl

valgome tokį keistą maistą, o ne kokius batus, senas spintas ar sugedusius televizorius.

Būtent todėl dažniausiai ir kyla pykčių tarp vaikų ir monstrų. **NE, NE**, ne dėl to, kurie šį kartą mokyklos valgykloje pietaus užsikąsdami keptais batais, o dėl paprasto dalyko – skirtingo skonio. Skirtingo skonio dėl mėgstamo maisto, skirtingo skonio dėl pomėgių, skirtingo skonio dėl to, kad keturios akys yra gražu, o dvi – tikrai baisu... Šioje mokykloje monstrai ir vaikai dažniausiai susitinka tik valgykloje per pertraukas ir tada prasideda pašaipos, barniai, šūkavimai, įžeidinėjimai, maisto karai ir kitokie **vaikai VS* monstrai** ir **monstrai VS* vaikai** mūšiai.

Bet sykių nutiko kai kas baisaus ir tuomet vaikai su monstrais suprato, jog... Oi, juk tai gali perskaityti pirmojoje mūsų knygoje!

***VS - prieš.**

2.

Kelionė prasideda

– Kur tie monstrai, dar pavėluosim, – sumurmėjo vienas iš vaikų prie autobuso šono.

– Kada ateis vaikai, reikia nuvažiuoti laiku, – nekantravo monstrai, stovėdami kitoje autobuso pusėje.

– Kur tie monstrai su vaikais ir vaikai su monstrais? – suko galvą komandos treneris, pirmyn atgal pėdindamas po tuščią autobusą.

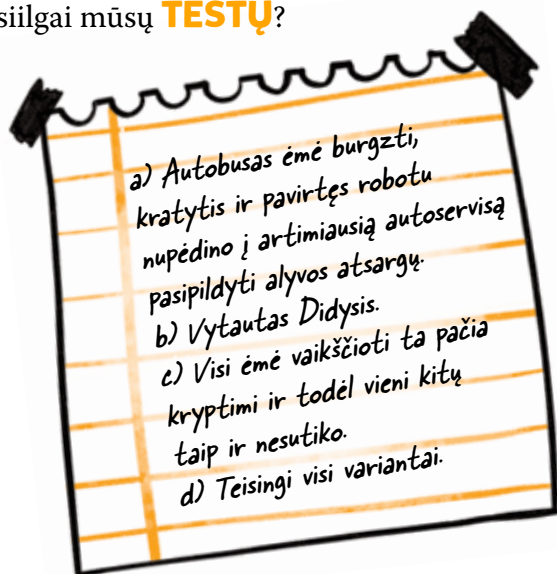
– Kur tas treneris su savo vaikais ir monstrais, – niurnėjo autobuso vairuotojas, stovėdamas prie autobuso priekio, – juk jau turim pajudėti.

– Nesimato nei vairuotojo, nei trenerio, nei vaikų anei monstrų, – trepsėjom mudu, šios knygos autoriai, už autobuso galo.

Dar po minutėlės visi ėmė vaikštinėti ratais aplink autobusą manydami, kad sutiks kitus, bet čia dar viena bėda – kokia?

Aha, pasiilgai mūsų **TESTŲ**?

Ta bėda – tai Vytautas Didysis, kuris... Oi, palaukite, o gal ir ne! Visi – tiek vairuotojas, tiek komandos treneris, tiek monstri, tiek vaikai ir mudu – ėmėme eiti ta pačia kryptimi ir po akimirkos grįžome į savo vietas taip vieni kitų ir nepastebėję!

Bet galiausiai mokyklos krepšinio komandos treneris Šarūnas Derinys, vaikščiodamas po autobusą, pažvelgė tai į vieną, tai į kitą pusę, pamatė monstrus su vaikais ir išlipęs tuoj paskubino visus sėsti į savo vietas autobuse. Vairuotojas į bagažinę sumetė jaunųjų krepšininkų mantą, o tada sėdęs prie vairo pasuko raktelį.

– **BRUUUM**, – suburzgė autobusas ir ėmė tolti nuo mokyklos.

– Mes laimėsime! – ėmė šaukti Pučkis.

– Ne, **MES!** – prieštaravo Matas.

– Mes geresni krepšininkai negu jūs, patys pamatysit! – sušuko Kūtvė.

– Tikrai? – sukikeno Gabija. – Mes laimėsime tokiu rezultatu, kokio pasaulis dar nematė!

– Suklydai truputėlį, – prabilo Cukinijus. – Pasaulis dar nematė rezultato, kokiu jūs pralaimėsit!

– **TYLOS!** – sušuko treneris Derinys, o vaikai su monstrais jo tuoj pat paklausė ir autobuse girdėjosi tik variklio burzgimas. – Ar jau pamiršote, kad esate viena komanda?

